

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11Co/252/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5318201252
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miroslav Šepták
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5318201252.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Miroslava Šeptáka a členov senátu JUDr. Jany Urbanovej a Mgr. Anny Mihálikovej, v spore žalobkyne: T. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. XXX, právne zastúpenej JUDr. Marcelom Šmehýlom, advokátom, so sídlom J. J. XXX/X, Z., proti žalovanému: JUDr. Y. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom U., právne zastúpenému Mgr. PaedDr. Antonom Kušnírom, advokátom, so sídlom Y. G. XX, Z., o zaplatenie 7.000,- eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín č. k. 7C/3/2018-134 zo dňa 11. júla 2019, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovaný **m á** voči žalobkyňi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Dolný Kubín (ďalej aj „súd prvej inštancie“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa voči žalovanému domáhala zaplatenia sumy 7.000,- eur s príslušenstvom na základe tvrdenej nesplnenej povinnosti v zmysle zmluvy uzavretej v prospech tretej osoby zo dňa 04.05.2015 (výrok I.). Žalovanému nepriznal nárok na náhradu trov konania v zmysle § 257 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“ (výrok II.). V dôvodoch svojho rozhodnutia bližšie uviedol, že na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že žalovaný a matka žalobkyne uzatvorili dňa 04.05.2015 dohodu o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva (ďalej len „dohoda o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva“) a dodatok č. 1 k tejto dohode, predmetom ktorej bol predaj rodinného domu č. XXX v obci U. s tým, že z ceny domu budú vyplatené úvery a zvyšok v čiastke najmenej 7.000,- eur bude vyplatený Y. W. ako výživné na v tom čase maloletú žalobkyňu. Ďalej bolo preukázané, že manželstvo žalovaného a matky žalobkyne bolo rozvedené dňa 19.11.2013 na základe rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 2P 49/2013 zo dňa 31.10.2013. Žalobkyňa bola zverená do osobnej starostlivosti matky a otcovi (žalovanému) bola uložená vyživovacia povinnosť voči dcére vo výške 200,- eur mesačne. Zameškané výživné bolo predmetom exekučného konania vedeného u súdneho exekútora Mgr. Bernarda Janíka pod sp. zn. EX 571/2015, v priebehu ktorého žalovaný uhradil celú zameškanú sumu. Vzhľadom na pochybnosti o určitosti a zrozumiteľnosti dodatku č. 1 k dohode o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva, ktoré vo svojich vyjadreniach a prednesoch uviedol žalovaný, okresný súd pristúpil k výkladu tohto sporného prejavu vôle v zmysle výkladových pravidiel stanovených v § 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka a dospel pritom k záveru, že skutočnou vôľou účastníkov tohto úkonu bola dohoda o použití finančných prostriedkov, ktoré budú získané po predaji rodinného domu č. XXX U. na úhradu dlhov, a to tak, že časť bude použitá na vyplatené úvery poskytnuté Slovenskou sporiteľňou, a. s., Prvou stavebnou sporiteľňou, a. s., spolu vo výške 92.219,41 eur a časť bude použitá na výživné pre maloletú dcéru (žalobkyňu) vo výške 7.000,- eur. Z dodatku nevyplývalo, že by sa účastníci dohodli o navýšení už určeného výživného na vtedy

maloletú dcéru. Súd prvej inštancie konštatoval, že interpretáciou právneho úkonu v zmysle § 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka nemôže nahradiť, prípadne zmeniť prejav pôvodnej vôle, a preto ani nemohol dospieť k záveru, že by sa účastníci tejto dohody dojednali na ďalšom plnení v prospech tretej osoby - žalobkyne, teda, že by z tejto dohody žalovanému vznikla ďalšia pohľadávka (okrem súdom stanoveného výživného) v prospech žalobkyne. V konaní nebolo sporné, že by si žalovaný nesplnil vyživovaciu povinnosť k dcére (zameškané výživné bolo predmetom exekučného konania), a ak teda žalovaný splnil vyživovaciu povinnosť, žaloba žalobkyne o zaplatenie 7.000,- eur je zjavne nedôvodná, preto ju okresný súd v celom rozsahu zamietol. Žalovanému súd prvej inštancie nárok na náhradu trov konania nepriznal, aj keď bol v konaní úspešným v plnom rozsahu, majúc za to, že v danom spore existujú dôvody hodné osobitého zreteľa podľa § 257 CSP odôvodňujúce takéto rozhodnutie.

2. Voči uvedenému rozsudku žalobkyňa (ďalej aj „odvolateľka“) podala odvolanie z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP. Súdu prvej inštancie vytykala nesprávne právne posúdenie veci. Nesúhlasila so záverom prezentovaným okresným súdom, že skutočnou vôľou účastníkov právneho úkonu dohody o použití finančných prostriedkov z predaja rodinného domu bola sčasti aj dohoda o úhrade výživného pre maloletú dcéru (žalobkyňu) vo výške 7.000,- eur. Predmetný záver nemôže obstať hneď z viacerých dôvodov. V prvom rade preto, lebo záväzok zaplatiť výživné vo výške 7.000,- eur bol súčasťou dohody o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva, ktorej podstatou je vyporiadanie majetku bývalých manželov spočívajúcej v rozdelení majetkových hodnôt tvoriacich masu BSM. Pokiaľ by sa akceptoval záver súdu o plnení na výživné, otec - žalovaný by za použitia takéhoto výkladu plnil výživné z vyrovnávacieho podielu patriaceho matke žalobkyne, čo určite nebola vôľa strán. Nepopierateľné je, že zmluvné strany dohody o vyporiadaní BSM založili pohľadávku v prospech ich dcéry, ktorá mala byť splatná po predaji rodinného domu. Bez ohľadu na pomenovanie je nesporné, že táto nezanikla a rozhodnutie o existencii nemôže byť spájané s plnením výživného žalovaným na podklade rozsudku zo dňa 31. októbra 2013, sp. zn. 2P 49/2013. Vyhodnotenie prejavu vôle súdom za použitia § 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka preto nemožno považovať za správne. Formulácia pohľadávky ako výživné je pochopiteľná s ohľadom na skutočnosť, že v čase uzatvorenia dohody bola žalobkyňa maloletá. V širšom ponímaní tohto termínu preto neexistuje ani rozpor medzi prejavenu vôľou a jazykovým prejavom. S poukazom na uvedené odvolateľka zotrvala na argumentácii produkovanej ešte v prvoinštančnom konaní, že v danom prípade sa jedná o plnenie v prospech tretej osoby. Ani iné právne posúdenie spornej formulácie záväzku nemôže viesť k zamietavému rozsudku. Dohoda, ako aj dodatok č. 1 k dohode o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov majú náležitosti právneho úkonu, ktorý s ohľadom na plnoletosť žalobkyne stráca potrebu schvaľovania. Vzhľadom k uvedenému žalobkyňa odvolací súd žiadala, aby napadnutý rozsudok okresného súdu zmenil a jej žalobe v celom rozsahu vyhovel.

3. Žalovaný v podanom vyjadrení k odvolaniu žalobkyne odvolací súd žiadal, aby napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil, stotožňujúc sa s jeho dôvodmi. Už od počiatku označil žalobu za nedôvodnú, keďže jeho vyživovacia povinnosť bola voči v tom čase maloletej žalobkyni splnená rovnako ako zameškané výživné, ktoré žalovaný uhradil v celom rozsahu počas exekučného konania sp. zn. EX 571/2015 vedeného súdnym exekútorom Mgr. Bernardom Janíkom. Navyše žalobkyňa sa so žalovaným do podania žaloby nikdy nerozprávala o uplatňovanej pohľadávke, a to napriek tomu, že žalovaného navštevovala najmä z dôvodu potreby finančných prostriedkov, ktoré jej žalovaný poskytoval ako vreckové. Skutkové tvrdenia žalobkyne v tomto konaní neodôvodňovali jej uplatňovaný nárok voči žalovanému a v konaní neboli produkované také dôkazy, na základe ktorých by súd mal priznať žalobkyňou uplatňovaný nárok. Z dodatku k dohode o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva nevyplýva, že by sa účastníci dohodli na navýšení už určeného výživného na vtedy maloletú dcéru, a preto ani nemohol súd dospieť k záveru, že by z tejto dohody mala žalovanému vzniknúť ďalšia pohľadávka nad rámec súdom stanoveného výživného v prospech žalobkyne.

4. Žalobkyňa vo svojej odvolacej replike zopakovala svoje predošlé tvrdenia.

5. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), vec preskúmal v rozsahu určenom ustanoveniami § 379, § 380 a § 381 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario s použitím § 219 ods. 3 CSP a rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

6.1. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 vyššie citovaného ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom

rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

6.2. Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní zároveň nemá odpovedať na každú námietku alebo argument vznesený v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvoinštančného rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že v dvojinstančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvej a druhej inštalcie tvoria jeden celok, a preto je nadbytočné, aby odvolací súd opakoval vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvej inštalcie.

7. Po oboznámení sa s obsahom spisu a s odvolaním napadnutým rozhodnutím prvoinštančného súdu odvolací súd konštatuje, že napadnuté rozhodnutie je vecne správne. Odvolací súd (v súlade s vyššie citovaným ustanovením § 387 ods. 2 CSP) sa v celom rozsahu stotožňuje i s odôvodnením jeho rozhodnutia, ktoré je dostatočne podrobné, ale je i jasné, zrozumiteľné, presvedčivé a logickým spôsobom sa vysporiada so všetkými relevantnými skutkovými i právnymi otázkami a aspektmi. Na zdôraznenie vecnej správnosti napadnutého rozsudku a k odvolacím námietkam žalobkyne odvolací súd uvádza:

8. Odvolací súd je viazaný odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP). Odvolací súd teda preskúmava napadnuté rozhodnutie len z dôvodov, ktoré odvolateľ uvádza vo svojom odvolaní.

9. Žalobkyňa v odvolaní namieta odvolací dôvod v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP, a síce, že rozhodnutie súdu prvej inštalcie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, a to v otázke výkladu záväzku vymedzeného dodatkom č. 1 k dohode o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov zo dňa 04.05.2015 (č. I. 6 spisu). Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť, alebo ak použil síce správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad.

10. Odvolací súd dospel k záveru, že uvedený odvolací dôvod nie je naplnený.

11. Oboznámia sa s obsahom celého spisového materiálu, obzvlášť s dohodou o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva zo dňa 04.05.2015, uzatvorenou medzi žalovaným a matkou žalobkyne a taktiež s dohodou o použití finančných prostriedkov z predaja rodinného domu, odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštalcie správne vyhodnotil obsah oboznámených listinných dôkazov tak, že v prípade druhej spomínanej dohody nešlo v žiadnom prípade o zmluvu uzavretú v prospech tretej osoby, a síce žalobkyne, ale len o dohodu o použití finančných prostriedkov získaných z predaja rodinného domu v obci U. patriaceho do bezpodielového spoluvlastníctva toho času už bývalých manželov. Keďže z vykonaného dokazovania zároveň vyplynulo, že sumu vo výške 7.000,- eur v zmysle dohody o použití finančných prostriedkov žalovaný už uhradil, je bezpochyby správny záver okresného súdu o nedôvodnosti podanej žaloby. Obsah predloženej zmluvy tiež v žiadnom prípade nesvedčí tvrdeniam žalobkyne, že žalovaný mal plniť jej výživné z vyrovnávacieho podielu patriaceho matke žalobkyne. Výklad obsahu oboznámených zmlúv (v spojitosti s ďalšími dôkazmi) prezentovaný súdom prvej inštalcie odvolací súd považuje za správny a zodpovedajúci vôli oboch strán dohody.

12. Odvolací súd ako vecne správny potvrdil aj od rozhodnutia vo veci samej závislý výrok o trovách prvoinštančného konania, ktorý nebol stranami sporu odvolacími námietkami výslovne napadnutý.

13. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol krajský súd § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a § 396 ods. 1 CSP tak, že priznal žalovanému ako úspešnej procesnej strane nárok na ich náhradu v rozsahu 100 % proti žalobkyne, ktorá vo veci úspech nemala. O výške náhrady trov tohto štádia konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia súdny úradník súdu prvej inštalcie (§ 262 ods. 2 CSP).

14. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa

predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane organizácii a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

pred diskrimináciou alebo odborovou za ne koná má vysokoškolské právnické

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)